

ประเภทของคนพิการแบบท่ายประกาศคณะกรรมการพิจารณาให้คนพิการ

ได้รับสิทธิช่วยเหลือทางการศึกษา

เรื่อง กำหนด หลักเกณฑ์และวิธีการ การรับรองบุคคลของสถานศึกษาว่าเป็นคนพิการ พ.ศ.๒๕๔๘

ข้อ ๑ บุคคลที่มีความบกพร่องทางการเห็น หมายถึง

บุคคลที่สูญเสียการเห็นตั้งแต่ระดับเล็กน้อยจนถึงตาบอดสนิท อาจแบ่งได้ ๒ ประเภท ดังนี้

(๑) คนตาบอด หมายถึง บุคคลที่สูญเสียการเห็นมากจนต้องสอนให้อ่านอักษรเบรลล์ หรือใช้วิธีการฟังเทปหรือแถบเสียง หากตรวจวัดความชัดของสายตาง่ามดีเมื่อแก้ไขแล้วอยู่ในระดับ ๖ ส่วน ๖๐ เมตร (๖/๖๐) หรือ ๒๐ ส่วน ๒๐๐ ฟุต (๒๐/๒๐๐) ลงมาจนถึงบอดสนิท

(หมายถึงคนตาบอดสามารถมองเห็นวัตถุได้ในระยะห่างน้อยกว่า ๖ เมตร หรือ ๒๐ ฟุต

ในขณะที่คนปกติสามารถมองเห็นวัตถุเดียวกันได้ในระยะห่าง ๖๐ เมตร หรือ ๒๐๐ ฟุต) หรือมีลานสายตาแคบกว่า ๒๐ องศา (หมายถึงมองเห็นได้กว้างน้อยกว่า ๒๐ องศา)

(๒) คนเห็นเลือนราง หมายถึง บุคคลที่สูญเสียการเห็นแต่ยังสามารถอ่านอักษรตัวพิมพ์

ที่ขยายใหญ่ได้ หรือต้องไขแว่นขยายอ่าน หากตรวจวัดความชัดของสายตาง่ามดีเมื่อแก้ไขแล้วอยู่ในระดับระหว่าง ๖ ส่วน ๑๘ เมตร (๖/๑๘) หรือ ๒๐ ส่วน ๓๐ ฟุต (๒๐/๓๐) ถึง ๖ ส่วน ๖๐ เมตร (๖/๖๐) หรือ ๒๐ ส่วน ๒๐๐ ฟุต (๒๐/๒๐๐) หรือมีลานสายตาแคบกว่า ๓๐ องศา

ข้อ ๒ บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน หมายถึง บุคคลที่สูญเสียการได้ยินตั้งแต่

ระดับรุนแรงจนถึงระดับน้อย อาจแบ่งได้เป็น ๒ ประเภทคือ

(๑) คนหูหนวก หมายถึง

บุคคลที่สูญเสียการได้ยินมากจนไม่สามารถรับข้อมูลผ่านทางทางการได้ยินไม่ว่าจะใส่หรือไม่ใส่เครื่องช่วยฟังก็ตามโดยทั่วไป หากตรวจการได้ยินจะสูญเสียการได้ยินประมาณ ๕๐ เดซิเบล ขึ้นไป (เดซิเบลเป็นหน่วยวัดความดังของเสียง)

หมายถึง คนปกติเริ่มได้ยินเสียง เมื่อเสียงดังไม่เกิน ๒๕ เดซิเบล

แต่คนหูหนวกจะเริ่มได้ยินเสียงเมื่อเสียงดังมากกว่า ๕๐ เดซิเบล

(๒) คนหูตึง หมายถึง

บุคคลที่มีการได้ยินเหลืออยู่พอเพียงที่จะรับข้อมูลผ่านทางทางการได้ยินโดยทั่วไปจะใส่เครื่องช่วยฟังหากตรวจวัดการได้ยิน จะพบว่ามีการสูญเสียการได้ยินน้อยกว่า ๕๐ เดซิเบล ลงมาจนถึง ๒๖ เดซิเบล หมายถึง

คนปกติเริ่มได้ยินเสียงเมื่อเสียงดังไม่เกิน ๒๕ เดซิเบล แต่คนหูตึงจะเริ่มได้ยินเสียงที่ดังมากกว่า ๒๖ เดซิเบล จนถึง

๕๐ เดซิเบล

ข้อ ๓ บุคคลที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา หมายถึง บุคคลที่มีพัฒนาการช้ากว่าคน

ทั่วไป เมื่อวัดระดับเชาว์ปัญญา โดยใช้แบบทดสอบมาตรฐานแล้ว มีระดับเชาว์ปัญญาต่ำกว่าคนทั่วไป

และความสามารถในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมต่ำกว่าเกณฑ์ทั่วไปอย่างน้อย ๒ ทักษะหรือมากกว่า เช่น ทักษะ

การสื่อความหมาย ทักษะทางสังคม ทักษะการใช้สาธารณสมบัติ การดูแลตนเอง การดำรงชีวิตในบ้าน

การควบคุมตนเอง สุขอนามัย และความปลอดภัย การเรียนวิชาการเพื่อชีวิตประจำวัน การใช้เวลาว่าง

และการทำงาน ซึ่งลักษณะความบกพร่องทางสติปัญญา พบตั้งแต่แรกเกิดจนอายุก่อน ๑๘ ปี

/ ข้อ ๔ บุคคลที่มีความ ...

- ๒ -

ข้อ ๔ บุคคลที่มีความบกพร่องทางร่างกายหรือสุขภาพ หมายถึง บุคคลที่มีอวัยวะไม่

สมบูรณ์ อวัยวะส่วนใดส่วนหนึ่งหรือหลายส่วนขาดหายไป กระดูกและกล้ามเนื้อพิการ เจ็บป่วยเรื้อรังรุนแรง มีความพิการของระบบประสาท มีความลำบากในการเคลื่อนไหว จึงเป็นอุปสรรคต่อการศึกษาในสภาพปกติ

ทั้งนี้ไม่รวมคนที่มีความบกพร่องทางประสาทสัมผัส ได้แก่ ตาบอด หูหนวก

ข้อ ๕ บุคคลที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ หมายถึง

บุคคลที่มีความบกพร่องอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างในกระบวนการพื้นฐานทางจิตวิทยาที่เกี่ยวกับความเข้าใจหรือ การใช้ภาษาอาจเป็นภาษาพูดและ/ หรือภาษาเขียน ซึ่งจะมีผลทำให้มีปัญหาในการฟัง การพูด การคิด การอ่าน

การเขียน การสะกดหรือ การคิดคำนวณ รวมทั้งสภาพความบกพร่องในการรับรู้ สมองได้รับบาดเจ็บ

การปฏิบัติงานของสมอง สูญเสียไป ซึ่งอาจทำให้มีปัญหาในการอ่าน

และปัญหาในการเข้าใจภาษาทั้งนี้ไม่รวมคนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้เนื่องจากความบกพร่องทางการเห็น การได้ยิน

หรือการเคลื่อนไหว ปัญญาอ่อน ปัญหาทางอารมณ์ หรือความด้อยโอกาส เนื่องจากสิ่งแวดล้อมวัฒนธรรม

หรือเศรษฐกิจ

ข้อ ๖ บุคคลที่มีความบกพร่องทางการพูดและภาษา หมายถึง

บุคคลที่มีความบกพร่องในเรื่องการเปล่งเสียงพูด เช่น เสียงผิดปกติ อัตราความเร็ว และจังหวะการพูดผิดปกติ หรือคนที่มีความ

บกพร่องในเรื่องความเข้าใจ และหรือการใช้ภาษาพูด การเขียน

และหรือระบบสัญลักษณ์ที่ใช้ในการติดต่อสื่อสาร ซึ่งอาจเกี่ยวกับรูปแบบของภาษา เนื้อหาของภาษา

และหน้าที่ของภาษา

ข้อ ๗ บุคคลที่มีปัญหาทางพฤติกรรม หรืออารมณ์ หมายถึง

บุคคลที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนไปจากปกติเป็นอย่างมาก และปัญหาทางพฤติกรรมนั้นเป็นไปอย่างต่อเนื่อง ไม่เป็นที่ยอมรับทางสังคมหรือวัฒนธรรม

ข้อ ๘ บุคคลออทิสติก หมายถึง บุคคลที่มีความบกพร่องทางพัฒนาการด้านสังคม

ภาษาและการสื่อความหมาย พฤติกรรม อารมณ์ และจินตนาการ

ซึ่งมีสาเหตุเนื่องมาจากการทำงานในหน้าที่บางส่วนของสมองที่ผิดปกติไป และความผิดปกตินี้พบได้ก่อนวัย ๓๐ เดือน

ข้อ ๙ บุคคลพิการซ้อน หมายถึง บุคคลที่มีสภาพความบกพร่องหรือความพิการมากกว่า

หนึ่งประเภทในบุคคลเดียวกัน เช่น คนปัญญาอ่อนสูญเสียการได้ยิน เป็นต้น